

opusdei.org

Påven i Bayern: ”Världen behöver Gud”

Korta utdrag ur den helige Faderns tal under hans resa till Tyskland. Människan, familjen och samhället behöver Gud – det är Benedikt XVI:s budskap.

2006-09-16

**Den 13 september 2006:
Regensburg.**

Inför omkring 3 000 personer som var församlade i den så kallade ”Påvens äng” uttryckte Benedikt XVI

ett hjärtligt tack till Regensburgs
invånare.

“Alltsedan upplysningstiden har
åtminstone en del av vetenskapen
ägnat sig åt att söka en förklaring till
världen där Gud skulle vara onödig.
Och om detta vore sant, då skulle
Gud bli onödig i våra liv.”.

“[Men] varje gång som det tycktes
som om detta försök skulle lyckas, så
dök det tydliga upp: det är något som
fattas i ekvationen! När man lämnar
Gud utanför, då är det något som
fattas för människan, världen och
hela det stora universum”.

“Idag när vi har lärt oss att känna
igen det i de dödliga patologiska
förvridningarna som religion och
förnuft råkat ut för och hur Guds bild
kan bli förstörd på grund av hat och
fanatism är det viktigt att tydligt och
klart säga ifrån vilken Gud det är vi
tror på och att våga förkunna öppet

att **denne Gud är en Gud som har ett mänskligt ansikte.**”

“Det är bara det som befriar oss från rädslan för Gud som finns i grunden på den moderna ateismen. **Endast Gud kan rädda oss från rädslan som råder i världen och från ångesten som gör att vi fruktar livets tomhet.**”

“Tron är inte något som gör oss rädda, tvärtom uppmanar den oss till ansvar. Vi får inte slarva bort våra liv, inte missbruka det. Vi får inte heller behålla det för oss själva. Vi får inte vara likgiltiga inför orättvisan, och göra oss till tysta medarbetare till den eller till och med brottslingar. Vi måste inse att vi har ett uppdrag i historien och försöka svara upp mot detta uppdrag. **Det är inte rädsla vi behöver utan en känsla av ansvar,** ansvar och omsorg om vår frälsning och om hela världens frälsning.”

Den 12 september 2006:Altötting
Besök i den heliga Annas basilika i
Altötting, som byggdes mellan
åren 1910 och 1912.

"Guds skörd är stor och behöver arbetare, i den så kallade tredje världen – i Latinamerika, i Afrika och i Asien – väntar människorna på budbärare som för fridens evangelium till dem, budskapet från Gud som blev människa. Men även här i den så kallade Västvärlden, här i Tyskland, liksom i det väldiga Ryssland, är det sant att skörden skulle kunna bli mycket stor. **Men det fattas personer som är villiga att bli till arbetare i Guds vingård.**"

[Påven vänder sig till Herren] "Herre, se på världen och kalla på arbetare! Med denna bön klappar vi på Guds port men Herren vänder sig till våra hjärtan och riktar samma bön till oss. Herre, vill du ha mig? Är det inte något som är för stort för mig? **Är jag**

kanske inte för liten för det? 'Var inte rädd', säger ängeln till Maria. 'Var inte rädd, jag har kallat Dig vid Ditt namn', säger han till var och en av oss genom profeten Jesaja."

"Bara den som är 'med Honom' kan lära känna Honom och kan verkligen förkunna Honom för andra. Den som är med Honom behåller inte detta för sig själv, utan måste föra det vidare".

"Ett särskilt sätt att vara med Herren är att närvara vid den eukaristiska tillbedjan. I den heliga hostian är Han närvarande, den är den sanna skatten som alltid finns där för oss. Det är bara i tillbedjan som vi lär oss att ta emot Honom på riktigt sätt. Låt oss lära oss att älska att vara i Herrens närhet! **När vi har Honom inför oss i tabernaklet kan vi tala med Honom om allt.** Vi kan förklara för Honom våra böner, våra sorger, vår rädsla, glädje och tacksamhet, våra besvikelser, vårt hopp! Där kan

vi gång på gång upprepa: 'Herre, sänd arbetare att bärga din skörd. Hjälp mig att vara en god arbetare i din vingård!'".

[Maria] "var med Jesus under hela hans tid och därför var hon och är fortfarande helt och hållet till människornas förfogande. Och låt oss tänka på hennes mor, Anna, och genom henne på hur viktiga alla mammor och pappor är, mormödrar och farmödrar, farfäder och morfäder, hur viktig familjen är som livsrum och rum för bönen. Det är där vi lär oss att be och där som kallelserna kan mogna."

Den 11 september 2006: Marias helgedom i Altötting (Baviera)

Enligt legenden döpte biskop Rupertus av Salzburg på denna plats under 700-talet den första bayerske greven av katolsk tro. År 1330 satte man i den enkla kyrkan upp en bild av jungfru Maria med barnet Jesus och år 1489

*blev kyrkan scenen för två
uppenbarelser av jungfru Maria med
barnet Jesus som gav henne den
berömmelse som hon än idag åtnjuter.
Dessutom bevarar kyrkan i en
silverurna hjärtana av alla Bayerns
kungar.*

[Maria ber i bröllopet i Kana], "sin
son att han hjälper vännerna som
befinner sig i förlägenhet" men hon
vänder sig till Honom "inte helt
enkelt som till en medmänniska"
utan hon "anförtrot en mänsklig
angelägenhet åt hans makt som går
utöver vad det är möjligt för en
människa att göra". Emellertid
"säger hon inte åt Jesus vad han bör
göra eller ber Honom att utföra ett
under utan överlåter allt åt honom
och lämnar beslutet åt Honom".

Jesu svar till Maria: "Kvinna, vad har
det med dig och mig att göra? Min
stund har ännu inte kommit",
betyder inte likgiltighet, utan

förebådar ”Marias plats i frälsningshistorien” när Jesus på korset gör henne ”till sin mor och mor för alla lärjungarna. Maria representerar den nya och slutgiltiga kvinnan, Frälsarens partner och vår moder. När Jesus tilltalar henne på detta till synes föga tillgivna sätt uttrycker han i själva verket uppdragets storhet”.

”Kristus och hans moder är förenade i att acceptera Guds vilja som Maria uttrycker vid Bebådelsen. I detta dubbla ’ja’ antar Sonens lydnad kropp, Maria skänker Honom kroppen. Det som utgör deras förening är detta dubbla ja. Herren hänvisar i sina ord till denna djupa förening dem emellan”.

”Därför handlar Jesus aldrig helt utifrån sig själv och aldrig för att te sig bra ut för omvärlden. Han handlar alltid utifrån sin lydnad att uppfylla Faderns vilja. I episoden i

Kana låter han aldrig sin makt verka i ett i grunden personligt ärende. Han gör ett tecken genom vilken han förebådar sin stund. I tecknet där han förvandlar vatten till vin, i tecknet av bröllopfesten, förebådar han sin stund redan i detta ögonblick”.

Den 10 september på Mariatorget i München *Mitt på torget står*

”Mariapelaren” (die Mariensäule).

Högst upp finns en förgylld bronsstaty av jungfru Maria, Bayerns

skyddspatron, som uppfördes år 1638

av Maximilian I, som en tacksägelse

för att den svenska belägringen av

staden under trettioåriga kriget hade

upphört. Påven var biskop för detta

stift, i sin egenskap av efterträdare till

den helige Corbiniano. Enligt legenden

hade en björn slitit sönder helgonets

häst när han var på väg till Rom.

Corbiniano förebrådde honom denna

illgärning och som straff lade han på

honom den börda som hästen hade burit.

"Den helige Corbiniano gav björnen fri när de kom fram till Rom. I mitt fall har 'husbonden' beslutat något annat. Jag befinner mig därför på nytt under Mariapelaren för att be om Guds moders förmedling och välsignelse, inte bara för München och för Bayern, utan för den universella kyrkan och alla människor av god vilja."

(Påven vänder sig till jungfru Maria)

"Våra förfäder uppförde under orostider här i centrum av staden München din avbild för att anförtro åt dig sin stad och sitt land. De önskade att alltid finna dig på sina vanliga vägar och att av dig lära hur de på ett rättfärdigt sätt skulle leva sina liv. Hjälp oss – avslutade påven – att ha tålamod och vara ödmjuka, att vara fria och modiga, så som Du var under Korset."

Den 10 september – Mässa i München.

Inför 250 000 personer talade påven i sin predikan om hur Västvärlden tar sig ut i andra kulturers ögon, i denna bild ser de hur Guds ansikte så sakta börjar försvinna från den.

"Om Västvärlden bara överför färdigheter, tekniskt kunnande och apparater, då skänker vi dem för lite. Då blir det strax så att våldets teknik träder i förgrunden och förmågan att förstöra och döda blir det främsta medlet att nå makt, en makt som man hoppas skall leda till rättvisa men som inte kan det. Genom det kommer man bara allt längre bort från försoning, från den gemensamma insatsen för rättvisa och kärlek."

"Afrikas och Asiens folk beundrar visserligen våra tekniska prestationer och vår vetenskap, men **de blir samtidigt förskräckta inför**

ett förnuft som lämnar Gud helt utanför människans blickfält och anser detta vara den högsta graden av förnuft, som man också vill pådyvla deras kulturer. Det verkliga hotet mot deras identitet ser de inte i den kristna tron, utan i föraktet för Gud och i den cynism med vilken man anser hållandet av det heliga vara en rätt som hör till friheten. Man upphöjer forskningsframstegens nytta till högsta etiska måttstock.”

"Denna cynism är inte den slags tolerans och öppenhet mot andra kulturer som dessa folk väntar på och som vi alla önskar oss. Den tolerans som vi är i så trängande behov av inbegriper vördnad för Gud – vördnad för det som är heligt för andra. Denna vördnad för det som är heligt för andra förutsätter att vi själva på nytt lär oss att hysa vördnad för Gud. Denna vördnad kan bara på nytt återskapas i

västvärlden om tron på Gud åter växer, om Gud på nytt blir närvarande för oss och i oss. Vi vill inte pådyvla någon denna tro. **Tron kan bara uppstå i frihet. Men vi anropar människorna att i frihet öppna sig för Gud, att söka honom och att skänka honom gehör."**

"Världen behöver Gud. Vi behöver Gud. Vilken Gud? Den Gud vars 'hämnad' är Korset, vilket betyder 'Nej' till våldet, kärlek ända till dess yttersta konsekvens. Vi är inte respektlösa mot andra religioner och kulturer, vi hyser en djup vördnad för deras tro som vi bekänner med hög röst och utan någon som helst tvekan inför denne Gud som sätter sitt lidande emot våldet, som ger oss sin barmhärtighet - som gräns och som seger över ondskan och ondskans välde. Låt oss till Honom vända oss med vår bön så att Han kan hjälpa oss att bli Hans trovärdiga vittnen."

Den 10 september, Vår frukatedralen i München. Denna kyrka som byggdes mellan åren 1468 och 1488, blev nästan helt förstörd under det andra världskriget. Vid detta möte deltog barn som just gjort sin första kommunion och deras familjer.

“Under våra liv är vi alla på väg och vi vill alla finna den rätta vägen. Vi vill inte när resan är slut säga: jag tog fel väg, mitt liv är ett misslyckande:”

"Följ med era barn på vägen till kommunionen. **Gå med dem till kyrkan för att delta i det eukaristiska firandet på söndagarna. Det är inte förlorad tid**, hela veckan blir vackrare om ni går tillsammans till liturgifirandet på söndagen. Be tillsammans hemma. Bönen inte bara lyfter oss upp mot Gud utan för också varandra närmare.”

"Jag ber er att ni i skolan ser till att hålla sökandet efter Gud närvarande.

Jag vet att det i vår pluralistiska värld är svårt att i skolan ta upp ämnet tro.**Stimulera eleverna till att fråga varifrån vi kommer och vart vi går i våra liv.”**

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/article/paven-i-bayern-varlden-behover-gud/>
(2026-03-04)